

[Chr. Nielsen.]

partier at rette et stød mod skolebespisningen, var det først og fremmest, fordi adskillige socialdemokratiske kommuner ude i landet aldrig havde gjort brug af denne lovgivning, og de bærer hovedansvaret for, at det lykkedes de borgerlige partier at forringe den.

Hvad endelig den nye medicinordning angår, er det i hvert fald en kendsgerning, at den fik begejstreret tilslutning i foråret fra socialdemokratiets side. At man senere har mærket, hvorledes harmen har rejst sig i folket, forandrer intet ved den omstændighed, at socialdemokratiet dengang var begejstreret for den nedskæring, der fandt sted, og de bærer det hele og fulde ansvar herfor.

Steffensen: Det foreliggende lovforslag har jo været underkastet en meget grundig drøftelse i det andet høje ting og er også blevet grundigt gennemgået af de ærede ordførere, der nu har talt her. Derfor skal jeg ikke komme nærmere ind på de enkelte punkter, men kun sige, at jeg kan give tilslutning til forslaget om en pristalsregulering to gange årlig og om eengangstilskudet, de 70 pct. af grundbeløbet.

Vi lever jo i en dyrtid, og det er derfor klart, at aldersrentemodtagerne — jeg siger udtrykkeligt „modtagerne“ for at efterkomme det ærede medlem hr. Chr. Niensens opfordring — er vanskeligt stillet. Pengene rækker ikke langt, og alle rigsdagens partier er enige om, at de gamle og de svage ikke skal lide nød; de skal have deres rente reguleret i forhold til pristallet, og det kan jeg give min tilslutning.

Jeg kan anbefale lovforslaget og ønsker at stemme for det.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg takker for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået, og jeg har kun nogle få bemærkninger at gøre i anledning af de fremsatte bemærkninger.

Jeg deler den opfattelse, som det ærede medlem hr. Aage Knudsen fremsatte: at det gælder om at bevare den sociale standard, og jeg kan sige, at jeg for mit vedkommende har forsøgt at efterleve dette.

Jeg bemærkede mig ganske enkelte ting, som blev fremført af det ærede medlem. Dem skal jeg dog lade ligge. Stort set synes

jeg, at jeg har lov til at sige i forbindelse med spørgsmål om den sociale standard, vi har i dag, at den lovgivning, vi har beskæftiget os med på disse områder, i alt fald ikke har afstedkommet nogen storm her på rigsdagen; vi har haft den glæde og tilfredshed — bortset fra kommunisterne, som vi jo forsåvidt ikke regner med i denne forbindelse —, at den linie, vi har anlagt, at søge at opnå størst mulig enighed om den sociale lovgivning, har vi også levet op til det sidste års tid. Derfor lader jeg som sagt de nævnte bemærkninger ligge, idet jeg gerne endnu en gang vil understrege den tilslutning, lovforslaget har fået, og fremføre den tak, som jeg i den anledning er det høje ting skyldig.

De enkeltheder, som det ærede medlem ønskede vort cirkulære skulle indeholde, har jeg bemærket mig, og jeg tror, jeg kan give tilsagn om at imødekomme ham. Det er jo et rent praktisk problem, der er berørt af det ærede medlem og andre ærede ordførere, dette, at en togangsregulering kan betyde en større administration, og det ville være forkert af mig at benægte dette. Jeg har ved forslagets fremsættelse måttet tage hensyn til, om den sociale diskussion skulle fortsætte, den politiske kamp, hvis man vil sige det på den måde, man hvert år har ført på rigsdagen om, hvilken størrelse eengangstillægget skulle have, og på hvilken måde det skulle stilles til rådighed for alders- og invaliderentemodtagerne. Jeg har søgt at løse disse spørgsmål ved bestemmelsen om en halvårlig regulering, og derved undgår man den politiske strid om alders- og invaliderentelovgivningen. Jeg har altså valgt at komme med et forslag, hvorved jeg forsøgte at skabe enighed om denne lovgivning, så den kunne ligge trygt og godt, og jeg synes også, at befolkningen har krav på et sådant forslag. Når vi enes om at stille et beløb, som vel kommer til at ligge et sted mellem 450 mill. kr. og 500 mill. kr., til rådighed for den ene gren af den sociale lovgivning her i landet, kan det ikke være rimeligt, at spørgsmålet skal bruges hvert eneste år til at yppe strid mellem de politiske partier. Udfra denne forudsætning er forslaget blevet fremsat, og derfor må jeg erkende, at man på enkelte områder måske ikke er nået så vidt,